

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2. 50 kor.
Egyes szám ára 14 fill.

Vidéki városok.

Megvolt a győri kongresszus. Utána léssen majd egy hosszú és mély hallgatás. Pedig valóban itt van az ideje annak, hogy a vidéki városok helyzetének javítása érdekében valami történjék.

A vidéki városok anyagi helyzete, fejlődése és megélhetési viszonyai elsőrendű állami érdeket érintenek ugyan, de azért a vidéki városok valóban mostoha gyermekei az államnak.

A vidéki város mai szervezetében olyan helyzetű, mint a Mohamed koporsója. Se nem állami szervezet, se nem önkormányzati, hanem *ez is, meg amaz is.*

A város adót vet ki polgáira s beszedi azokat — az *államnak*; katonákat állít — az *államnak*; iskolákat létesít — az *államnak*; ellátja a közegészségügyi, a közbiztonsági, árvaügyi, állategészségügyi szolgálatot — mind az *államnak*. Magának nem igen végezhet semmit, mert az állami érdekű ügyek kezelése elveszi idejét s majdnem meghaladja erejét.

A vidéki város *magamagának* csak — nyomoroghat.

Senki sem törődik velük s ma már az elszegényedett vidéki városok helyzete méltán okot ad az aggodalomra.

Jövedelmeikre a kincstár ugyszólván rátette a kezét.

A mi jövedelmet a kincstár még meghagyott a városoknak, az már a rendes adózáson fölül folyik be, a polgárságnak újabb és súlyos megterhelésével. Ezek t. i. az engedélyezett pótlékok, melyeket a bor- és szeszfogyasztási adón fölül szedhetnek be a városok. Valóban esoda, hogy még a helypénz és kövezetvám megmaradtak városi jövedelmeknek!

A vidéki városok ma csaknem kivétel nélkül tengenek és a polgármesterek összes tevékenysége kimerül abban a nagy gondban, honnét fedezzék a napi szükségletet, az adósságok kamatait? — Ijesztő a statisztika, melyet a vidéki városok adósságairól olvasunk.

Meg nem állhattak a fejlődés útján, nehogy a szép, páratlan főváros mellett pusztai falvak benyomását tegyék. A zóna tarifa, mely közelebb hozta a vidéket a fővároshoz, kinyitotta a vidék szemét. A sok modern intézményből valamit ők is akartak. Vizvezeték, szótornázást, aszfaltot, színházat stb., szót rettentő sok a költségük.

Az állami funkciók mindinkább szaporodnak, mivel azoknak egy részét a törvényhozás a városokra ruházta, szaporítani kellett a tiszti kart; a folytonos újabb megadóztatás és a jövedelmi források tulságos kiaknázása következtében beállt az általános megdrágulás.

A kereskedelem pang, az ipar tíz év óta nem fejlődik, nem vállalkozik senki, mert félti a befektetett tőkét.

Elérkezett az utolsó órája annak, hogy a lehető legkomolyabban foglalkozzanak a vidéki városokkal, azoknak társadalmi és anyagi bajaival, elágazó érdekeikkel, segélyforrások megnyitásával; terheiknek könnyítésével, jogaiknak részben való visszaszámztatásával, az állami hivataloknak a lehetőség határain belül a vidékre való kitelepítésével, szóval a vidéki központok tervszerű fölépítésével, hogy azok ne csupán fejlesztenei legyenek a fővárosnak, a mindent felszívó központnak, hanem társai a vezetésben, részei az egésznek, melyeknek kijut az állam áldásaiból is. Ideje, hogy jobb napok virradjanak a vidékre is!

Közszolgálat.

Mindenki tudja, hogy a közszolgálat az elmúlt időkben „nobile officium” volt. Azaz saját vagyont, avagy atyáiktól, családjuktól a megélhetésre elég jövedelemmel rendelkező ifjak és férfiak tisztességből, becsületből, vállalták magukra a közszolgálatot ennek minden ágazataiban. Arról ne szóljunk most, hogy az *ilyen* közszolgálatnak minő volt az eredménye. Arról se, hogy némelyek értettek ahhoz, hogy a tisztesség czimén elvállalt közszolgálat révén dus jövedelemre, sőt vagyontárra tettek szert. Nem Miskolcziól beszélünk, hanem egész Magyarországról.

Lassanként azonban lehetetlenné vált ez a rendszer. Azt se nyomozzuk itt most, hogy miért? Elég az hozzá, hogy mai viszonyaink között nem lehet már arra számítani, hogy valaki közszolgálatot végezzen „nobile officium”-ból, tisztességből. Ennek az ideje lejárt. De a közszolgálatban emberekre és pedig *egész* emberekre van szükségünk. Inkább, mint azelőtt.

Leginkább a tulajdonképeni állami szolgálat terén látták azt be s igyekeztek az állami tisztviselőknél olyan javadalmazást adni, hogy tehetségét és szor-

galmát érvényesíthesse az is, akinek vagyona, jövedelme nincs, hanem az állam javára fordított munkásságából akar megélni.

Ezt követte az igazságszolgáltatás államosítása. És ma már a tulajdonképeni állami szolgálat, az igazságügyi szolgálattal együtt, viszonyainkhoz képest oly módon van javadalmazva, hogy bátran lehet azokat választani életpályául teljesen vagyontalan férfainak is.

A tulajdonképeni közigazgatási szolgálat javadalmazása, fájdalom, ezeknek messze mögötte maradt. A közigazgatási szolgálat csak száraz kenyeret ad s a főbb állásokon bizony nagy mértékben reászorolunk azon mindinkább ritkuló kevesekre, a kik tisztességből, nobile officiumból vállalkoznak a közszolgálatban való szereplésre.

Tessék elhinni, hogy a közigazgatás államosításának főleg azért van oly sok hive, mert ettől remélik a közigazgatási tisztviselők javadalmazásának az államosított közszolgálat egyéb tisztviselőiéhez hasonló arányosítását. Pedig azért kár földadni önkormányzatunkat és választási jogunkat. *Hiszen a netán államosított közigazgatás tisztviselőinek magasabb fizetése is a mi zsebünkben telik.*

Tény, hogy a közigazgatási közszolgálat ma nem keresett pálya. Nem egészen a 6 évről 6 évre történő választás ennek az oka. Mert hiszen tapasztalhatja mindenki, hogy a legutóbbi tisztújítás alkalmával — mint azt Miskolczi is tapasztaltuk — a helyét valamennyire betöltő közigazgatási tisztviselőt alig szorítottak ki állásából.

Az előlépés fogyatékosabb volta sem főok. Mert a kellőleg javadalmazott közigazgatási tisztviselő azért kárpótlást talál abban, hogy nem kell kucsiber módjára vándorolnia, hanem állandó otthont alapíthat szülőhelyén.

Hanem, hogy mentől kevesebben szánják reá a fejüket a közigazgatási szolgálatra, annak legfőbb, és mindenekfölött való oka az, hogy közigazgatási tisztviselőink legtöbbször nem fizetést adunk, hanem *csószbért*. Egész Magyarországról szólunk, de Miskolcz is értsen belőle.

Nagyon jól tudjuk, hogy a fizetés-föl-emelés kérdése a legnépszerűlenebb dolog a világon. Némelyeknek talán jobban tetszenék, ha azt a demagóg elvet hirdetnék, hogy: „akad kutya, ahol

koncz van." De nekünk nem a népszerűség minden áron való hajhászása a célunk, hanem az igazság kimondása és a közjó szolgálata.

Tehtjük ezt annyival inkább, mert Miskolc polgársága jól tudja azt, hogy olcsó husnak hig a leve. Miskolci polgár becsületes cselédjét megszorított fizetéssel is megtartja, habár azért két innen-onnan szalajtott naplopót fogadhatna föl. Jól tudja, hogy a rosszul fizetett cseléd a legdrágább cseléd; kártevő és házi tolvaj, a kitől a gazda szeme sincs biztonságban.

A kinek türelme és jóakarata volt ezeket a föntebbieket elolvasni, kitalálhatta, hogy e gondolatokat abból az alkalomból tettük papírosra, hogy Miskolcon egyik fontosabb állás, a városi főjegyzői állás megürült és betöltésre vár.

A kinek azt kellene magyarázni, hogy milyen magas értelmi és erkölcsi minőség szükséges ehhez a fontos álláshoz, ahhoz szavunk sem lehet. De ki kell jelentenünk, hogy a megkívántató kvalifikációval szemben vajmi nevetséges vagy talán inkább szomorúan csekély az a fizetés, melyet a város közönsége a főjegyzőnek juttat. Ez az oka annak, hogy a kihirdetett pályázat dacára városunk előkelő és tehetséges férfiai közül oly kevesen vannak, a kik ezt a fontos állást elnyerni óhajtanak.

Mi hát itt a teendő?

Az, hogy a főjegyzői állás javadalmazását fel kell emelnünk, addig, a míg az állás betöltve nincs, vagyis a míg senki sincs „zsénben“. Senki sincs feszélyezve.

Ne értsen félre senki. Nem nagy áldozatról van itt szó. Csupán évi néhány száz forintról, a melyet más révén is megtakaríthatunk. A város ezen egyik főtisztviselőjét abba a helyzetbe kell juttatni, hogy anyagi gondok ne hátráltassák abban, hogy *minden idejét, minden tehetségét hivatala ellátására fordítsa.*

A főlemelés mértéke fölött lehetnek eltérő vélemények. Eppen azért ebben a kérdésben nyitva állanak a helyi lapok hasábjai. Más tér is kínálkozik, hogy kiki megtegye észrevételeit.

Hirdetési bélyeg és ezzel együtt a plakát-, valamint a *naptárbélyeg* megszüntetéséről szóló törvénycikk megnyerte a királyi szentesítést, melyet a hivatalos lap a napokban közölt és törvényes kihirdetést jelent. *Julius hónap elsejétől kezdve* semmiféle hírlapi beiktatás után (sem hirdetés, sem közlemény, sem apróhirdetés után) a szokásos 30 krajczáros bélyegilletéket megfizetni nem kell; a hirdetmények (plakátok, az utcán osztogatott reklámcedulák, újságmellékletek) után eddig beszédett egy- és kétkrajczáros bélyegilletéket sem, végre a naptárbélyeg is megszűnik és pedig az 1901. évre szóló naptárak már az 1900. év folyama alatt *bélyegtelenül* kiadhatók és áruba bocsáthatók. Ezzel az ipari és kereskedelmi hirdetés céljaira főszabadult teljesen a publicitásnak hatal-

mas ereje, a mely megbecsülhetetlen szolgálatot tesz minden vállalkozásnak. A törvénycikk 1900. év június hónap 4-én nyert szentesítést és június hónap 12-én kihirdetett az Országos Törvénytarban.

— **Az apáczákról.** A miskolci közkórházi bizottság legutóbb tartott ülésében élénk vita tárgyát képezte az a kérdés, vajjon az új közkórháznál az ápolói teendőket kik végézzék? Fölmerült az az indítvány, hogy ezt a fontos tisztséget apáczákra kell bízni, miután ők oly ritka türelemmel s oly szelid gyöngédséggel végzik nemes feladatukat, hogy a világ bámulatát és elismerését vívták ki. A bizottság azonban ezt az indítványt nem fogadta el, mert még csak a látogatást is kerülni kívánják annak, hogy a borsodvármegyei közkórház felekezeti színezetű legyen. Mi a bizottság álláspontját helyesnek tartjuk; mert annak az elvnek vagyunk szószólói, hogy közintézményeknél a felekezeti színezetet mindenáron kerülni kell. Elismerjük ugyan mi is, hogy az apácák a világ minden zugában nagy buzgósággal és bámulatos lelki erővel végzik szamaritánus munkájukat; de azt már nem ismerhetjük el, hogy azok a nemes lelki tulajdonságok, melyek az ápolónői tisztséghez megkívántotnak, *egyedül csak az apácákban* találhatók föl. Az isten a női erényeket nem osztályra és felekezetre való tekintet szerint osztogatta. Azok a nemes női erények és lelki tulajdonságok, melyek az apácákat ékesítik, föltalálhatók más felekezetek nőtagjainál is; csak módot és alkalmat kell nekik adni arra, hogy ebbeli hivatottságukat kimutathassák. Ha már a bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az új közkórházban az ápolói teendőket *nők végézzék*; nem volna méltányos és igazságos ma, a midőn a nők tisztességes foglalkozásának kérdése oly nagy feladatát képezi a társadalomnak, ha városunk eke közintézményében egyik legfontosabb teendőnek végzésére *egy felekezet nőtagjai kiváltságot nyernének.*

Iparos és kereskedő.

A kereskedőnek rendszerint nagyobb a látóköre, az iparos világa szűk körre szorul. A kereskedő munkája zajtalan, az iparos cselekedete lármás és ha ipara csöndes, megszerzi nótával.

Nótázó szabót gyakran látunk, asztalosnak elég zajt csinál a fűrésze. De minek keressük a különbségeket?

Abban hasonlítanak egymáshoz, hogy egyik is, másik is haszonra dolgozik és mások szükségleteit elégíti ki. Alig van társadalmi osztály, mely egymásra ne lenne utalva, mint az iparos és kereskedő és mégis alig van társadalmi osztályok között annyi feszesség, mint az iparos és kereskedő osztály között van.

Hogy az iparosnak szűk a látóköre, az ő politikálási hajlamát ebből magyarázzuk. Mióta a világ fennál, így volt ez a kézművesek között.

Athénben a sarucsinálók voltak a legnagyobb politikusok és így van ez most is, még Chinában is. Ez magában még nem volna baj és igen ártatlan mulatság lenne, ha az iparosok nem volnának hamis következtetésre hangolhatók.

Egy hamis következtetés elsőben is az, hogy az iparos a kereskedővel nem rokonszenvez, sőt a hol lehet, le is nézi.

A régi feudális czéhrendszer legalább lenézte.

Csak hogy a régi világnak alaposan vége. Most már társadalmi chinai falak nincsenek és tudnia kell az iparosnak, hogy az iparszabadság idején a tőke gyors megforgatásában rejlik a megélhetés titka.

Az iparosnak, bármily csekély tőkét követel is foglalkozása, arra kell néznie, hogy pénzét minél többször ki- és besétáltassa a ládájába. Felemlítettük a dolgot, mert azt hisszük, az iparosok és kereskedők közt levő semilyen viszony, azt alterálja, hogy az iparos rendszerint nem szenvedheti a kereskedőt, mert ezt a foglalkozást nagyon csalárdnak tartja. Az iparoshoz nem fér az, hogy a tőkét megforgatni 12 százalék mellett többet ér, mint eladni árut jó drágán. Az iparos osztálynak ezt kell megszívlelnie.

Nem szabad az iparosnak elzárkózni a kereskedő előtt és ne képzelje, hogy az őt becsapja. Az a kereskedő, mely nem bolti pók, a mely prédára les, nem csal meg senkit; a kereskedő életét az iparnak.

Iparosainknak nem tartjuk eléggé ajánlatosnak, hogy a kinek nagyobb inérvű üzlete van, az neveltesse fiait kereskedelmi szellemben, látassa el kereskedelmi ismeretekkel, hogy a kornak megfelelőleg kereskedelmi szellemben üzze majdan iparát.

Az iparnak és kereskedelemnek karöltve kell járnia, a kölcsönös boldogulhatásának, miatta ép úgy, mit a távol vidéken, főleg a keleti piacokon való térfoglalás végett.

Iparosainknak élénk üzleti szelleme nélkül városunk soha sem lesz oly iparos város, a milyennek lennie kellene, hogy a maga közvetlen környezetén túl is éreztesse közgazdasági hatását.

Pedig a tényezők megvannak hozzá, csak föl kell használni.

Rémes tragédia Miskolcon.

Vérfagyasztó gyilkosság történt péntekre virradóra városunkban. Egy emberi formába öltözött fenevad éjnek idején kést ragad s kegyetlen hidegvérrel megöli alvó testvérjét, megöli alvó barátját, azután magát egy fára felakasztja.

Enek az irtózatos véres drámának látára megáll az emberi ész. Micsoda gondolat és érzés vezethette Zsérczi *Molnár* Istvánt, ezt az alig 23 éves kegyetlen gyilkost borzasztó tettének elkövetésére? Rendezett anyagi viszonyok között, szüleinek szárnya alatt élt és munkálkodott ez a fiatal legény. Semmiféle gondja, baja nem volt. Atyja: id: Zsérczi Molnár István csütörtökön este azzal bizta meg őt, hogy — miként ez a miskolci gazdáknál szokás — vigye ki a lovakat éjszakára a mezőre. Ő kihajtotta a lovakat a mezőre. Ott volt azokkal éjfélig. Éjfél után azonban valami ördögi gondolat szállta meg. Otthagyja a lovakat, hazamegy, előkeres egy disznóölő kést s azzal átmegy a szomszédba, Sikúr Józsefné házába, a hol is belopódzik az istállóba, s ott Sikúr Józsefné fogadott fiát *Vandrak* Józsefet egy szintén 23 éves legény-barátját édes álmában kegyetlen hidegvérrel leszurja. Vandrak József a szúrás után első pillanatra még mindig azt hitte, hogy álmodik, hogy álmában valami kísértet jár az ölben, de alig néhány percz múlva velőtrázó sikoltás ébreszti föl, mely a szomszédból: Zsérczi Molnár Istvánék házából hallatszott. Föl akar kelni, hogy majd segélyre siet, akkor vette csak észre, hogy nem mehetett. Eszméletét veszve ott össze-

rogyott. A velőtrázó sikoltás csakugyan a Zsérczi Molnár Istvánék házából hallatszott, ahol az istentelen gyilkos saját édes testvéreinek: a 21 éves Zsérczi Molnár Samu-nak szívébe mártotta a kést. Ezután, mint aki dolgát jól elvégezte, átment *Groseman* kereskedő Kis-Major utca 10. sz. a. lévő kertjébe s ott egy fára magát felakasztotta.

A gyilkosság híre tegnap reggel óriási fölháborodást keltett városunkban. Ma mindenki ezt tárgyalja. Mindenki csak ennek a rettenetes tragédiának okait kutatja. De hát hiába. A gyilkos, ki ezt a kérdést megfejtethné, nem beszél többé, ő már isten ítélőszéke előtt számol csak rettenetes büneiért.

A véres tragédia lefolyásáról tudósítónk a következőket írja:

Zsérczy Molnár I. fiatal, jómódu paraszt legény, ki valami báli összeszólalkozás miatt saját fivérével, Samuval és régi jó barátjával, *Vandrák Józseffel* a tél óta hadilábon állott, csütörtökön a későn délutáni órákban kibajtotta a szüleinek szarvasmarháját a legelőre, a honnan csak esti 10 órakor tért vissza. Nem szólt senkihez egy szót sem, hanem magához vett egy élesre fent, nagy pengéjű kést, olyat, minőt disznóöléshez használnak s ezzel ismét eltávozott. Ekkor fogamzhatott meg agyában a gonosz terv, mert mikor éjfél után hazatért, első dolga az volt, hogy felkereste a padláson mély álcában szendergő öcscsét, *Samut és szívébe döfte a kést.*

E borzalmas tette után elment *Vandrák József* Kis-Major-utca 42. szám alatt lévő házához, ott átmászott a kerítésen, szép lassan odament az istállóhoz, s miután csiznáját lehuzta, bement az istállóba s az ottan alvó *Vandrák Józsefet szintén agyon-szurta.*

De ezzel sem elégedett meg. Mikor e vérfagyasztó tettet elkövette, elment egy másik barátjához is, kit szintén megakart gyilkolni, de azt nem találta otthon.

A gaz gyilkos végre is megunt a sok vérengzést, eltávozott ezután a K. Major-utca 10. szám u háznak a kertjébe s ottan *egy fára felakasztotta magát. Meg is halt.*

A vadállatiassággal eikövetett gyilkosság-nak mihamar híre jutott; a házbéliek csakhamar észrevették a kegyetlen vérengzést és keserves jajveszékélésükkel fellármázták az egész városrészt lakóit, kik megdöbbenve és kétségbeesve keresték fel a gyilkosság színhelyét.

Hajnali 2 órakor megjelentek a színhelyen *Horváth Károly* alkapitány, *Takó* rendőrbiztos, továbbá dr. *Ixel* Soma városi tisztiorvos, dr. *Pfliegler* Imre és dr. *Hajós* Henrik orvosok. Mig az orvosok a haldokló *Molnár Samu* és *Vandrák József* tátongó sebeinek bekötözésével foglalatoskodtak, addig *Horváth Károly* alkapitány a gyilkos kézrekerítése iránt tette meg a szükséges intézkedéseket. A gyilkost nem kellett sokáig keresni, mert megtalálták egy kertben *felakasztva, meghaltan.* Hulláját beszállították a kórházba, a hol ma fogják törvényszéki felboncolni.

*

Vandrák József sebei oly súlyosak, hogy a reggelt alig éri meg, *Molnár Samu* pedig súlyos sebeibe ma délelőtt belehalt.

*

Reggel *Déván Ottó* kir. ügyész is megjelent a színhelyen s a szükséges intézkedéseket megtette. Így elrendelte a gyilkos, *Molnár Istvánnak* törvényszéki felboncolását, ami e mai napon meg is fog történni.

*

A rémes eset, mely városunk bünkrónikájában páratlanul áll a maga nemében, élénk izgatottságot keltett a nagy közönség körében.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Junius 23. A miskolci tisztviselők táncestélye a Népkertben.

Junius 24. A kereskedők és kereskedő ifjak táncvigalma a Népkertben.

Junius 25. A kereskedők és Gazdák körének kirándulása Görömböly-Tapolczára.

Junius 30-án: A miskolci iparos-ifjak önképző- és közművelődési egyesületének nyári táncvigalma a Népkertben.

Julius 2-án. Magyar Királyi Államvasutak altisztiköre nyári táncmulatsága a Népkertben.

— **Személyi hírek.** *Kun Bertalan* ev. ref. püspök a theologiai és papi vizsgák vezetése végett tegnap este Sárospatakra utazott. — *Zelenka Pál* ág. ev. püspök Eperjesen időzik és az ottani kollégium vizsgáin elnököl. — *Öreg János* debreczeni akadémiai tanár, mint a miskolci ev. ref. főgymnázium érettségi vizsgájának kormányképviselője, ma délután városunkba érkezik. — Gróf *Teleky Samu* és gróf *Keglevich István* tegnapelőtt Miskolcra idöztek s báró *Vay Elemér* főispánnak szívesen látott vendégei voltak. — *Ortway Miksa* kuriai bíró, kir. törvényszéki elnök Budapestre utazott. — *Radvány István* kir. tanácsos, a kereskedelmi és iparkamara elnöke, négy heti tartózkodásra Marienbadba utazott.

— **Előléptetések.** *Répászkó Béla* főispáni titkárt a belügyminiszter miniszteri fogalmazóvá, *Hésser Kálmán* segédtitkári czimmal és jelleggel fölrüházott miniszteri fogalmazót pedig segédtitkárrá léptette elő.

— **Előléptetés a postán.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter a helybeli kir. főposta és távirtdahivatal vezetőjét, *Forray József*, p. felügyelőt a VIII-ik fizetési osztály magasabb fokozatába előléptette. A méltán megérdemelt előléptetéshez tiszta szívből gratulálunk.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Mezey Miklós* miskolci kir. törvényszéki díjnokot az ungvári járásbíróshoz irnokká nevezte ki.

— **A vármegyénél** megüresedett két alszámvéői állásra a pályázati határidőnek lejártáig összesen *tizenkilenczen* pályáztak. A kinevezések még e hét folyamán megtörténnek.

— **Főúri eljegyzés.** Ögróf *Csáky Pallavicini Roger* cs. és kir. huszárhadnagy a gróf *Üxküll Gyllebrand* nevét viselő 16-ik huszárezredben, Ögróf *Csáky Pallavicini Hippolyt* cs. és kir. kamarás és honvédszár őrnagy és neje szül. *Vojkffy Flóra* grófnő fia e hó 14-én jegyezte el báji *Patay Sámuel* és neje gencsi és érmihályfalvi *Gencsy Margit* nagyműveltségű és bájos leányát, *Czekeházan.*

— **Eljegyzés.** *Blassek* Alajos m. kir. posta- és távirtdatiszt eljegyezte özv. *Marcziniák* Károlyné szeretetre méltó leányát *Paula* kisasszonyt.

— **Esküvők.** *Mayer József*, a „Kis pipa” és a polgári kör népszerű vendéglősenek

kedves és szép leányát, *Mariskát* július 5-én vezeti oltárhoz *Molnár Sándor* kir. gimnasiunai tanár. — *Bodon Gyula* július 1-én esküszik örök hűséget *Háger Róza* kisasszonynak, özv. *Háger Józsefné* leányának *Diósgyőrött.*

— **Halálozások.** *Bogen Mihály* m. művezető f. hó 20-án, életének 82-ik évében elhunyt. — *Uczakievicz Ferencz* m. pályafelvigyázó 65 éves korában jobblétre szenderült.

— **Évzáró ünnepély.** A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskolában az ének, zene és szavalattal egybekötött évzáró ünnepély vasárnap d. u. 3 órakor fog megtartatni. Ugyanezen időtájban lesz az érseki leány-növeldeben is a zene és énekvizsga. — Az ev. ref. leány-növeldeben a növendékek tornavizsgálója *hétfőn* d. u. 4 órakor fog megtartatni.

— **Honvéd-tüzoltók vizsgája.** A honvéd térparancsnokság megkeresése folytán *Szombathy Sándor* tüzoltó-egyleti főparancsnok *harminczhat* honvédet képzett ki a hivatalos tüzoltói teendőkre. A honvéd-tüzoltók vizsgája most *hétfőn* d. u. 5 órakor leend a tüzoltó-egylet udvarán a katonai és polgári notabilitások jelenlétében. Az érdeklődő közönség szívesen láttatik a vizsgálaton.

— **Összpontosított honvédség.** A miskolci 10. honvédezrednek Egerben és Sátoralja-Ujhelyben állomásozó zászlóaljai városunkban összpontosítottak. Az ekként összpontosított honvéd csapatok a jövő héten ezred- és harcászati gyakorlatokat fognak végezni városunk környékén.

— **A magyar mérnök és építész-egylet kirándulása Diósgyőrré.** A magyar mérnök- és építész egylet június 21-én nagyszabású kirándulást rendezett Diósgyőrré. A kiránduláson az egyesület mintegy ötven tagja vett részt s a reggeli órákban érkeztek gyorsvonattal Miskolcra, honnan rövid pihenőt tartva, az iparvágányon Diósgyőrré utaztak. A kirándulásnak czélja a budapesti eskütéri Dunahid láncszemei gyártásának megtekintése volt. A kirándulók a diósgyőri vashámor tisztjei a legszívélyesebben fogadták s végig kalauzolva a vashámor telepein, apróra megmutogatták, mily óriási fejlődést ért el az a legutóbbi időben. A vendégek különös érdeklődéssel nézték a hámor munkálatait s hallgatták a szakszerű magyarázatokat. Majd ebédre gyültek össze a telep kázinójában, melyet a diósgyőri tiszték rendeztek az ő számukra. Az ebéd alatt fesztelen hangulat uralkodott és többen mondottak szép pohárköszöntőket. Így a többek között *Técsey* főfelügyelőt, a diósgyőri vashámor igazgatóját és tisztviselőit köszöntötték fel, ma d *Czigler* egyesületi elnök, műegyetemi tanár mondott lelkes szép beszédet, éltetve azt az egészséges haladást, mely az utóbbi időben hazánkban a technika terén kifejlődött, példái hozván fel azt, hogy míg ötven év előtt a lánczidnek minden alkatrésze idegen helyeken készült, addig most az egész hidat a legutolsó szegig idehaza gyártják. Végül *Zielinszky* Szilárd emelkedett szólásra s beszédében a technikus kar összetartását, egyetértését hangsúlyozta. Az ebéd végével, mely a késő délutáni órákba nyult belé, *Czigler* elnök az egyesület nevében megköszönve a diósgyőri tiszteknek azt a szíves és előzékeny fogadtatást, melyben részesültek, a délutáni vonattal elutaztak Diósgyőrről.

— **Három mulatság.** Ugyancsak benne vagyunk a mulatságok évadjában. *Ma* este lesz a tisztviselők mulatsága a Népkertben, mely heted-hét országra szólónak ígérkezik, *vasárnap* a kereskedők és kereskedő-ifjak jótékonyczélú mulatsága leend, *hétfőn* pedig a kereskedők és gazdák körének társaskirándulása Tapolczára.

— **Nyári mulatság.** A diósgyőri „Jószerecsse” dal- és önképzőkör július 1-én a „Mexikó”-hoz czimzett vendéglőben a gyári és egy népzenekar közreműködésével táncmulatságot rendez. Indulás a munkás étterem

udvaráról délután 1/23 órákor. — Rosz idő esetén a mulatság a munkás étteremben este 7 órákor tartatik meg.

— **Gyermek-mulatság.** A borsodmiskolczi alapítványi óvoda (Városháztér 5. sz.) minden évben szokásos, vers, dal, játék és táncszal egybekötött nyári gyermekmulatsága, saját kerthelyiségünkben f. június hó 25-én d. u. fog megtartatni, melyre a m. t. szülőket és ügybarátokat van szerencsénk tisztelettel meghívni. Kezdeté d. u. 2 órákor. Beléptidij 40 fillér. Felülízetések köszönettel fogadtatnak s esetleges tiszta jövedelem az óvodai felszerelések és játékszerek gyarapítására fordittatik. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság másnapra, azaz szerdára halasztatik. A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri. Miskolcz, 1900. június 20-án. *Sallay Mihályné és Pless Margit* óvónők.

— **Orvosaink Erdőbényén.** A zempléni orvos-gyógyszerész egyesület harmincz éves fennállása jubileumát e hó 16-án tartotta meg a kies Erdőbénye fürdőhelyen. Az ünnepélyre a szomszédos megyék orvosait is meghívták és így a borsodi egyesület is képviselve volt dr. *Ixel* Soma elnök vezetésével *Deutsch*, *Frank*, *Glück*, *Greutter*, *Harzer*, *Havas*, *Schwab*, *Singer*, *Stark*, *Weisz* orvostudorok által. A közgyűlésen dr. *Löcherer* vármegyei tiszti főorvos elnököt és lendületes beszédben üdvözölte a megjelenőket. Majd dr. *Rosenberg* Samu titkár terjesztette elő a jubiláris jelentését, érdekesen vázolván a zempléni egyesület három évtizedes múltját s nagyérdemű elnökei (*Lengyel Endre*, *Chyzer Kornél*, *Söcherer*, dr. *Schön*, *Raisz Gedeon*, *Ungár Sámuel*, *Hornyai Béla*) tevékenységét. Utána *Kun Zoltán* dr. fürdőorvos tudományos előadást tartott a bakteriológia mezejéről s Erdőbényét, mint immunis helyet járványok s különösen malária ellen, emelte ki s javaslatot tett, hogy Erdőbényén tüdőbetegnek számára szanatórium létesíttessék. — A borsodi egyesület nevében dr. *Ixel* elnök üdvözölte a jubiláló egyesületet, melynek ez ünnepségére számosan jelentek meg, így többek között Bndapestről dr. *Raisz Gedeon*, dr. *Csárfusz Dezső*, *Szabolcsból* dr. *Jósa András*. A közgyűlést szép lakoma rekesztette be, melyen báró *Waldbott* fürdőtulajdonos is részt vett.

— **Egyházi közgyűlés.** A miskolczi ág. hitv. ev. egyház f. hó 17-én tartotta évi közgyűlését *Radvány István* kir. tanácsos, egyházfelügyelő és *Zelenka Pál* püspök elnöklete alatt. A közgyűlés *Zelenka Pál* püspök lelkész imájával kezdődött, mely után a napirenden levő tárgyak intéztettek el, u. m. a számvevőszék jelentése és javaslatai, az évi költségvetés, a számvevőszék megválasztása, az egyháztanács jelentése és javaslatai, az intéző bizottság jelentése és javaslatai s az iskolaszék jelentése és javaslatai. A lelkészi jelentés, mely egész terjedelmében a már remekül egybeállított és minden egyes tagnak házához megküldött Évkönyvben megjelent, fel nem olvastatott. Az 1896. évi kiállításra volt tintatartót a párisi kiállításra is felküldte az egyház, honnét jegyek küldettek a kiállítás területere való bemenetelre. Bejelentett, hogy az egyházmegye közgyűlését július végén Miskolczon fogja tartani, melyre a tagok az egyház kebeléből is ki lettek küldve. A tanítói alapból a 4 tanítónak megszavaztatott 100 frt a czélből, hogy az Eötvös-alapnál jogot nyerjenek arra, hogy gyermekeiket a budapesti tanítók házába felvegyék. Végül az egyházhhoz segélyért beérkezett kérvények intéztettek el, mely után a gyűlés bezárattott.

— **Öngyilkosság az apoldában.** *Lichtig* Jakab 70 éves öreg ember, ki már évek óta az apoldában lakott, afeletti bánatában, hogy gyógyíthatlan betegségben szenved, tegnapelőtt délután egy bicskával nyakát elmesztette. Tettét *Szombati Sámuel* apoldai felügyelő vette észre, ki a súlyosan sérült aggyastyánt a kórházba szállította.

Életbenmaradásához nincs remény. *Lichtig* Jakab ezelőtt jómódu szabó-mester volt, szomorú sorsára iszákossága juttatta.

— **A városi női-ipariskola kiállítása.** A mai nappal kezdődik a női-ipariskola növendékeinek két napra terjedő szokásos évi munka-kiállítása. — Egy egész évnek fáradságos szorgalommal szerzett gyümölcsét tárják a növendékek a művelt közönség szeme elé. A sokféle női kézimunkák, a szebbnél-szebb fehérneműek kiállításával fényes bizonyosságot tesznek arról, hogy egy jó háziasszony nevelt nőnek, ha családjának boldogulását akarja munkálni, sokat kell tanulni, dolgozni — s mi több, a munkát szeretni. — Egyetlen gyakorlati czélú intézménye ez városunknak, mely dolgozni, a munkát szeretni, gazdálkodni és szerezni tanít. Az évenként megtartott kiállításai fényes tanujelét adták ez intézmény életre valószínűségének — különösen a múlt évi kiállításában a fehérnemű varrás és szabásban meglepő eredményt mutatott fel, — úgy hisszük — hogy ez évben az eredménye téren még fényesebb lesz, a mennyiben most már két rendes tanítónője van az iskolának. Felhívjuk városunk hölgyközönségének figyelmét, ne mulasszák el ezen kiállításnak megtekintését, de különös figyelmébe ajánljuk ezt városunk igen tisztelt nő-egyleteinek, kik leginkább volnának hívva arra, hogy ezen közhasznú intézményünk szellemi vezetését kezébe véve, fejlesztésére közösen közreműködve, s ennek gyakorlati czélú szellemi haladását irányítsák. — Két évtizedes tanúságos szép múlt áll már ez intézmény mögött, dacára annak, még ma is fejlődő korszakát éli. — Megérdemli, rá szolgált szép múltja, gyakorlati hasznos célja, és szükségszerűségénél fogva, hogy nőegyleteink, ha anyagilag nem tehetik, erkölcsi támogatásukkal igyekezzenek oda hatni, hogy e szép fejlődésnek indult intézményünk a megkezdett helyes irányban tovább fejlesztesse. Ez azon szép mező közé, melyen nőegyleteink oly áldásosan munkálnak, nagyon beillik. — sőt mondhatni, hogy áldásos működésüknek mint egy koronáját képezné, ha azon leány gyermekeket, kiket táplálnak, — ruháznak és nevelnek, — dolgozni — a munkát szeretni megtanítanák.

— **Tanonczvizsga.** A m. kir. állomvasutak miskolczi műhelyében levő tanonczok e hó 18-án vizsgáztak, ezuttal is szép bizonyosságot téve szakszerű, alapos és helyes elméleti és gyakorlati kiképzésükről, a mi *Króm Ignác* műhelyfőnök és a buzgó tanári kar nagy érdeme. A vizsgán az igazgatóság, a kereskedelmiügyi minisztérium is képviseltette magát, a miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara képviselőjében pedig *Pfliegler Ferencz* alelnök és *Polatssek Arnold* pénztáros jelentek meg. A vizsgálat befejeztével a szorgalmas és jó előmenetelű tanonczok megjutalmaztattak és hozzájuk *Vig Albert* iparoktatási igazgató és *Pfliegler* alelnök intéztek buzditó beszédet.

— **A tisztviselők körének új helyisége.** A miskolczi tisztviselők köre, mely eddig a Pannónia szálloda II. emeletén tartotta szállítását, ez évi november 1-én elhagyja régi helyét és a Nagy-Hunyadutzába költözködik, a hol a klub helyiségéül özv. *Patay Gyuláné Szathmáry Király Anna* házának emeleti helyiségeit bérelték ki.

— **Köszönet nyilvánítás.** *Soltész Nagy Kálmán* kir. tanácsos polgármester a miskolczi első magyar hadastyán-egyesület kebelében alakult zenekar segélyezésére 20 koronát volt szíves adományozni. Ezen kegyes adományért az egyesület választmánya hálás köszönetét nyilvánítja.

— **A miskolczi vadásztársulat** hétfőn tartotta évi rendes közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett, *Radvány István* kir. tan. elnöklete alatt. A gyűlésen elnökké újból *Radvány István* kir. tanácsost, pénztárossá *Katona Józsefet*, titkárrá *Berner Gézá*t, ügyesszé dr. *Vaany Józsefet* választ-

tották. *Katona József* azonban a választást nem fogadván el, a pénztárosi tisztségre *Krizsanovszky Józsefet* emelték. A választmány tagjai lettek: *Bársony János*, *Bónis Sándor*, *Geöcze Bertalan*, *Kárpáti Károly*, *Kelecsényi Ferencz*, *Komáromy Gyula*, *Kubacska István*, dr. *Markó László*, *Pották Lajos* (uj).

— **A tanuk és esküdtek rendszabályai.** A kir. törvényszéknek rendkívül sok kellemetlenséget és hiábavaló munkát okoznak azok a tanuk, a kik makacsságból, vagy rosszakaratból figyelembe se veszik az idézéseket és megvárják, a míg karhatalommal szállítják be tanuságtételre. Sokszor a végtárgyalásokat egyetlen tanu meg nem jelenése miatt hónapokra el kell halasztani, a mi által nem csak az ügy befejezése késik, de sokszor tetemes költségbe is kerül az igazságügyi kormányzat. Ezen az állapotban a törvényszékek most egy igen radikális szellemű rendelettel akarnak segíteni. Nevezetesen, ha a tanu a kitűzött tárgyalásra meg nem jelenik, azonnal karhatalommal állítják elő. Ha pedig fel nem található s a tárgyalást okvetlenül el kell halasztani, akkor az ezzel járó összes költségeket az elmaradt tanu köteles megfizetni, s behajthatatlanság esetén megfelelő elzárással büntetettik. Ugyanezen szabály alkalmaztatik az esküdtekkel szemben is. A minap a miskolczi törvényszék 500 korona pénzbírsággal sújtott egy esküdteket, a ki vonakodott a tárgyaláson megjelenni.

— **Turista kirándulás.** Június 24-én, vasárnap délutáni kirándulás. Utirány: *Miskomáza*, *Csókástető*, *Csókaszőlgy*, *Nagysom*, *Albagolyhegy*, *Ujhuta*, *Lillafüred*, *Miskolcz*, *Indulás* d. u. 2 órákor az Erzsébet térről. Vezető: *Alter Gejza*. Miskolcz, 1900. június 21-én. *Petró József*, ügy. alelnök. *Kühne Adolf*, titkár.

— **A katonaság köréből.** Század és zászlóalj gyakorlatokat végeznek katonák most, azután pedig a fegyvergyakorlatokat megelőző ezred-összpontosítások kezdődnek. E közben azonban még egy kis mellékes foglalkozása is lesz a tényleges állományu altisztek és öregebb katonák egyrészének. A védővény ugyanis akként rendelkezik, hogy a póttartalékos tanítók és tanárok kiképzése, valamint fegyvergyakorlata minden évben az iskolai szünetidő tartama alatt történnék, hogy a tanügy ez okból semmi hátrányt ne szenvedhessen. A póttartalékos tanítók és tanárok folyó évben tartandó kiképzése és fegyvergyakorlatára vonatkozólag már ki is lett adva a behívási rendelet.

— **Cselédvásár.** Még mindig van ez, csak a módja és erkölce változott. A mai beszélgetési módnál legszokottabb az ilyen fajta párbeszéd:

Urnó: Elszegődés, nagylány?

Cseléd: Azért állok itt.

Urnó: Mit kérsz, lányom?

Cseléd: Egy pengővel többet, mint a könyvem mutat.

Urnó: Aztán mit tudsz?

Cseléd: Ha helybe állok meglátja.

Aztán a cseléden a kérdéses sora és adja föl ezeket ilyen sorban?

— Hányadik emeleten lakik a naocsasága? Hány szobája van? Vikszosak-e vagy síkálni ki? Gyerek van-e, oszt hány? Nagymosába be kell-e áni? Nagy ifjú van-e a házban? A vasárnap szabad-e? Bejárhat-e a legényem estőnkint?

Igy megy manapság a szegődési beszéd.

— **Sertéssel megégetett feleség és gyermek.** Több fővárosi lap e czimen a következő hírt közli: Borsodmegye Málé községekben — mint tudósítónk írja, — hallatlan eset adta elő magát. *Szuhai József* régóta azon törte a fejét, hogy feleségét és gyermekét hogyan tehetné el láb alól, hogy ne kelljen többé rájuk dolgoznia. Az asszony és a gyermeke egyszer csakugyan eltűnt és a falu népe sok titokzatos rémhistóriát beszélt a *Szuhai* családról. A község birája is komolyan kezdte venni a dolgot és a nyomozás megejtésére csendőrséget kért. *Szuhai*

váltig erősítette, hogy felesége elment hazulról egy pár nap előtt, de nem tudja hová. A csendőrség azonban nem adott hitelt s felhánnya az udvart, hol is a sertésölben igen gyanus csontokra akadtak. A csontokat összeszedték, melyből aztán az orvos konstata, hogy az ilyen és ilyen koru, néhány nap előtt kivégzett embereknek a csontjai. Szuhait persze elfogták és bekisérték Miskolcra, hol nagy néptömeg gyűlt össze megbámulni azt az embert, a kiből annyira felülkerekedett a vadállatiasság, hogy nejt és gyermekét a sertésével etette meg. Vasra verve szállították Miskolcra. A csendőrség alig bírta visszatartani a boszuálló népet a gonosztevő bántalmazásától, a kit szidalmaztak s ütöttek is. — Ebben a szenzációs hírben az a legszenzációsabb, hogy — *nem igaz.*

— **Házasságtörő kerestetik.** Váratlan meglepetés érte az este D. Ivánt. Ejjél körül tért haza Gordon-utcai lakására és mikor bezörgetett lakásába, a felesége az ablakon át nyújtotta ki neki a kapukulcsot. De alig nyitotta ki a kaput, hallotta, hogy az utcai ablak ismét zörren és amint kitekintett, látta, hogy egy férfi ugrik ki saját lakásának ablakán és vad futással menekül. Ő követte egy darabig, de a menekülőnek gyorsabb volt a lába. Futás közben azonban elvesztette a kalapját. A váratlan felfedezésből természetesen egy kis családi összeszólalkozás lett, de az asszony semmi áron sem nevezte meg a fiatal ember nevét, sőt tagadja, hogy nála valaki volt. D. ma ezzel a kalappal elment egy ügyvédhez, hogy felesége ellen a válópert megindítsa. Természetesen egy kalap nagyon kevés bizonyíték a házasságtöréshez, ha annak a gazdája teljesen ismeretlen. D. most a kalapot, mint találat a rendőrségre vitte, abban a reményben, hogy a tulajdonosa ott majd jelentkezni fog érte és így rendbe jön az ő dolga.

— **Egyenlőség.** Történt, hogy két fiatal-ember összeszólalkozott. — Mellékes, hogy kicsodán, de alaposan összeszólalkoztak. Oly annyira, hogy a nagytekintetű társadalom szigorúan megparancsolta a fegyveres elintézést. Az egyik fiatalember egy dúsgazdag embernek a fia. Papája nagyon szerette őt, mert igen sikkes volt és főúri eleganciával tudott költekezni. A másik fiatalember egy szegény özvegy asszonynak volt a fia. Edesanyja nagyon szerette őt, mert szolid vala és keresménye legnagyobb részét neki adta. A párbajon elég szerencsésen áttestek. A gazdag fiatalember kapott egy 5 öltéses vágást a karjára, a szegény fiatalember viszont egy negyven forintos költségszámlát kapott, a melyet hónapokon át *keservesen* törlesztett. — Ám az igazságszolgáltatás nem tévesztendő össze a nagytekintetű társadalommal. A nagytekintetű társadalom parancsolja a párbajt, az igazságszolgáltatás bünteti. A mi ifjainkat a törvény elé idézték. Ez időben történt, hogy az illető bíró éppen a hazai államfogházak rendszerét tanulmányozta és arra a meglepő felfedezésre jutott, hogy török császárnak lenni jó, de államfogolynak lenni se kutya.

— No, — gondolta magában a bíró, — engem ugyan nem játszanak ki a ficzkók. Megbüntetem őket pénzbírságra!

És úgy tett, amint beszélt. Rájuk „szózott” ötven-ötven forintokat. És kacagott magában a bölcsességén.

A gazdag fiu hazament és így szólt:

— Papa! Adjál nekem ötven forintot.

— No mire kell, te lurkó?

A papa megcsóválta a fejét és mosolygós bosszankodással mondá:

— Ej, ezek a fiuk! Ezek a fiuk!

Visszont a szegény fiatalember hazament és így szólt az anyjához.

— Mama! Most egy időre le kell szokmunk a vacsoráról.

— Miért?

— Mert elítéltek ötven forintra.

* **Első helyen** áll ma kétségtelenül lapjaink közt a Pesti Hírlap. Első helyen munkatársainak száma és előkelősége czimén; első helyen a tartalom gazdasága tekintetében. Nincs még egy lap, mely hazánk legelső íróit s mellettük a legjelesebb tárczairókat sorolhatná rendes munkatársai közé. S ezt el kell ismerni, ha tudjuk, hogy a Pesti Hírlap rendes szerződött munkatársai Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Murai Károly, Kóbor Tamás, Kozma Andor (Koboz), Kenedi Géza (Quintus), ifj. Abrányi Kornél, Vázsonyi Vilmos, Tömörkény István, Bede Jób, Kézdi-Kovács László, Hock János, Homok, b. Jósika Kálmán, stb. stb. De első helyen áll a Pesti Hírlap terjedelem és tartalomgazdaság tekintetében is. Naponkint 20—24 oldalon egy más lap sem jelenik meg s annyi külön rovattal sem dicsekedhetik. Szpecialitása a lapnak: Esti levelek naponkint Tóth Béla szellemes tollából; Szerkesztői üzenetek mindennap; továbbá a gazdag Vegyes- és sakk-rovat; Bélyegkedvelők és artisták rovata, stb. Ehez járul az előfizetőknek féláron juttatott heti divatlap: a Párisi Divat, melyet Győry Ilona, a kitűnő író nő szerkeszt Minden előfizető havonkint csinos kiállítású jegyzéknaplót s karácsonyi ajándékul a Pesti Hírlap nagyképes naptárát kapja. Ismételjük, ennyit egy más lap sem nyújt előfizetőinek s mindezt negyedévi 7 koronáért, havonkint 2 kor 40 fillérért, mely összeg a Pesti Hírlap kiadóhivatalának (Budapest, Váci-körút 78.) küldendő,

— **Vége a mátkaságnak.** Sok tavaszok vonultak el Babos Erzsí feje fölött. Meg is látszik nyomuk, itt-ott már erősen befészkeltek magukat az ezüstös hajszálak a barnák közé. De azért egyre a házasság boldog révébe vágyott bevezetni. És valahogy nemrég szert is tett egy völegényre, oda került a menyasszonyi jeggyűrű ujjára: büszke volt rá Babos Erzsí nagyon. Valami fiatal kocsis-legény volt a völegény, a kinek szintén ő vásárolta meg a jeggyűrűt, sőt készített neki szép ünneplő ruhát is, akiben majd megesküdnék. De Hajlós Mátyás, a völegény meggondolta magát és néhány nap előtt kijelentette, hogy ő nem házasodik még sem. A menyasszony ekkor visszakérte a jeggyűrűt, de a legény azt már eladta, így tett a szép ünneplővel is, a kiből az esküvőre kellett volna menni. A cserben hagyott menyasszony most feljelentést tett ellene a rendőrségnél. Megtörtént az ilyesmi már uri családokban is. Vigasztalódjék ezzel Babos Erzsí, a kinek nagyon nehezebb esik ujjáról lehuzni az eladott jeggyűrű párját.

x **Üzletmegnyitás.** Szíves tudomására adom hogy női- és férfi divatáru üzletemet egész-ségem helyreállítva ismét megnyitottam.

Fősúlyt fektetek arra, hogy üzletem az áruk kitűnő minősége mellett olcsó árakkal is feltűnjenek.

Kiválókép az igen divatos selyem áruk beszerzésére voltam tekintettel és e czélból a legivatosabb selyem kelmék bevásárlása végett a lyoni és svájci selyemgyárakat meglátogattam.

Üzletem a női- és férfi divatáruk minden nemével dusan felszelve lévén, az igen tisztelt vevőkönzöniséget áruim és különösen remek selyem kelméim, pasztell színekbeni ruhaszöveim, utazó ruhákra legdivatosabb homes pons angol és legújabb doublé pepita kelméim meglepetése és bevásárlásainak eszközésére meghíva, felkérem, hogy bizalmával jövőre azon mértékben megörvendezni sziveskedjék, melylyel azt kiérdemelni kiválóan törekedni fogok. 10—10

Tisztelettel:

Dancs József.

Ismét találkozunk . . .

Mikor a napokban a multakról emlékezve olvastam naplóm jegyzeteit, ennek egyik lapján akadt meg újból és újból a szemem, a melyre tavaly rózsaszínű tentával, szép

apró betűkkel megírt sorokat helyeztem iparos ifjusági együletünk nyári tánczvigalmának lefolyása után — *emlékeztetőképén* — kedves emlék gyanánt.

Igen, újból és újból naplóm egyik lapján akadt meg a szemem, — ugyan hányadszor, ki tudja? — mert azon a lapon egy rózsás arcú hölgykoszoru eper ajkairól elhangzott kedves, elismerő szavak vannak megörökítve s ezek mellett egy szépen lepréselt fehér kis virág, mely ott hervadt el a tánczterem illatos légkörében, a hol fiatal, üde szépségű hölgyek pillangó könnyedséggel lejtették jókedvű ifjak karjain a szebbnél-szebb tánczokat, ott, az iparos ifjusági egyület tavalyi nyári tánczvigalmán, a hol csevegő, mosolygó, bájos megjelenésű iparos leányok alkották a vigalom festői csoportját. Ugy tűnik fel nekem — valahányszor olyan sok szép leányt és fiatal asszonyt látok egy mulatságon jelen, mint amely az iparos ifj. egyület vigalmain is lenni szokott — a vigalom képe, mint mikor az aranykalászos buza között ide-oda ringatja a csendes szellő érintésére kékes fejét a pompázó buzavirág. A rónán a kék buzavirág ide-oda ingadozásában, a mulatságokon pedig a fiatal-ság virágos kedvében s a szebbnél-szebb tánczok lejtésében gyönyörködik a szemem. Óh, mi fenséges látvány!

De nini, majd el is merengtem, majd el is tértem czélimtól, mely tulajdonképen csak az, hogy közreadjam, hogy a ki jól, kedélyesen és fesztellenül akar mulatni és természetadta üde szépségű leánysereg csoportjában óhajt gyönyörködni, az jelenjék meg az iparos ifj. egyület nyári tánczvigalmán *junius hó 30-án*, a hol pengeni fog a hur, folyni fog a táncz s áradozni fog a virágos jókedv s egyszersmind, hogy elmondjam a naplómban megörökített elismerő sorok történetét.

Megbecsülhetetlen emléket képeznek előttem a megörökített elismerő sorok azért, mert azok egy bájjal felöltöztetett hölgykoszoru meglegedését tükrözik vissza elémbe mindannyiszor, valahányszor a multakról emlékezve olvasgatom naplóm jegyzeteit. — Az a fehér kis virág pedig arra a teljes pompájában diszegett rózsákra emlékeztet, a mely csokorba szedve, alkotta a tavalyi nyári tánczvigalmunkon résztvevő üde szépségű hölgyeket.

Önöknek köszönöm csevegő, bibor ajku hölgyeim azokat a kellemes perczeket, a melyek kedves elismerő sorok olvasásakor — kitudja hányadszor — nekem jutottak.

Most tehát, hogy a *junius hó 30-án* tartandó nyári tánczvigalmunk fényes sikerének elérésére vasszorgalommal és teljes oda-adással működünk közre, megjelenik álmodozó lelkem előtt az Önök festői csoportja, a mint csél-csap jókedvvel jártak tavaly nyári mulatságunkon a ropogós tánczokat, néha lassan, tipegősen, majd meg olyan szilaj hévvel, szenvedélylyel akkor, a mikor oly tetszetősen sirta bugta a barna fiuk hegedűje a szerelem édes dalát, azt a szépet . . . azt a régit . . . lelkesítő . . .

Emlékeznek ugy-e kedves hölgyeim mind-ezekre s emlékeznek, jól tudom, arra az elismerő szavaikra is, a melyek tavalyi nyári tánczvigalmunk befejezése után koráll ajkaikról elhangzottak, hogy: „Isten önökkel, derék iparos ifjak, köszönet érte, hogy nekünk ily szép és emlékezetes estélyt szereztek, a *viszontlátásra . . . jövőre találkozunk.*“

Jóleső örömmel olvastam mindig e sorokat, mert el még ifju szívemben a lángsugaras nyár . . . még benne virít az egész kikelet.

Erős a hitem, hogy ígéretüket be fogják váltani *junius hó 30-án* és mint csillogó ékkövek fognak tündökölni szeretetreméltó megjelenésükkel.

Édes gyönyörrel tölti el keblemet az a tudat is, hogy a Népkert tánczheiyisége virágos kertté lesz alakítva, a melyben Önök mosolygós arcokkal fognak majd diszelegni.

Hogy ez úgy legyen, bizonyítsák be mulatni szerető kedves hölgyeim azzal, hogy

mentől nagyobb számban vegyenek részt a mi mulatságunkon s hogy jól, pompásan fognak mulatni, azért kezdesdik az egész rendezőség.

És most végül szívélyes üdvözlés kíséretében küldöm én is a röpke szellő szárnyain Önökhöz, kedves hölgyeim — kik kifejezői voltak az elismerésnek és részesei lesznek a mi nyári tánczvigalmunknak — ezt a szót, hogy: „ismét találkozunk“ — — — június hó 30-án a Népkert tánczhelyiségében!

L . . . y.

Tanügy.

* **Tanügyi értesítés.** A helybeli kir. kath. gymnasiumban a beiratások lesznek a f. tanév végén:

Junius 29-én d. u. 2—3-ig o. IV. III. és II. osztályba a vidékiek;

Junius 30-án d. e. 8—11-ig a IV. III. és II. osztályba a helybeliek;

Julius 1-én d. e. 8—11-ig az I., esetleg még IV. III. és II. osztályba is helybeliek és vidékiek;

Julius 2—5. napján d. e. 9—11 az összes osztályokba.

Leányok is beiratkozhatnak, a kik magán- vagy felvételi vizsgálatot szándékoznak tenni. Felvételi vizsgálatot csak a latinból kell tenni.

A beiratkozásnak személyesen és a szülők, vagy felnőtt helyettesök kíséretében kell megtörténni.

A gymnasium I. osztályába csak oly növendékek vétetnek fel, kik kilenczedik évüket f. é. augusztus végéig betöltötték és születési, újraoltási és IV. elemi iskolai bizonyítványt tartoznak felmutatni.

A javító vizsgára utasítottakat csak f. é. szept. 1—4. napjain fogjuk beírni.

A beiratási díj 10 korona 20 fillér, melyet a beiratáskor meg kell fizetni; a tandíj 48 korona, mely négy részletben is fizethető, de a szegény jó tanulók folyamodhatnak engedélért. A szegény jó tanulók ingyen tankönyve kért is folyamodhatnak, majd szeptember elején a segélyegylethez.

Azon esetben, ha az egyes osztályokba felveendő szám most be nem telnék, szeptemberben is tartatik beírás, de mivel a mult tanévben is, főképp az I. és II. osztályból sokan kimaradtak még a helybeli tanulók közül is, figyelmeztetjük a helybeli, de a vidéki szülőket is, hogy gyermekeiket mind járt a tanév végén irassák be a megfelelő osztályokba.

Miskolcz, 1900. június 15.

Polgár Györgg,
kir. igazgató.

Közgazdaság.

+ **A „Hazai“ általános biztosító társaság** június 18-án tartotta IV. évi rendes közgyűlését. A társaság működéséről és forgalmából az igazgatósági jelentés alapján tudatjuk olvasóinkkal, hogy az 1890 üzletévben végső eredményképpen 43747 kor. 53 fillér tiszta nyereséget ért el.

Mindazonáltal a tűzbiztosítási üzlet lefolyása e társaságnál sem nevezhető kielégítőnek; e mellett tűzosztálybeli díjbevétele az előző évhez képest azért mutat csökkenést, mivel a kétségeknél mutatózó és szolid üzleti politika keretébe többé nem illesztették kockázatoktól igyekeztek szabadulni.

Az általános üzletrendezés, javítás és szervezéssel járó munkálatok az elmúlt évben rendkívül nagy költséget igényeltek, melyeket azonban a kitűzött cél elérése érdekében már csak azért sem mellőzhettek, hogy jövőben a társaságot ezen rendkívüli költségek ne terheljék.

Mindezek mellett még azt is megelégedéssel jelentik, hogy az újabb elsőbbségi részvénytőke, 1.000.000 korona összegben, még

mult év folyamán pénztáruknál teljesen be lett fizetve; a jelen üzletév pedig állandó emelkedésben halad, sőt a kárány is kedvező.

A kimutatott 1899. évi nyereségből mindenekelőtt az elsőbbségi részvényeknek az alapszabályok 39. §-a szerint biztosított 6%-os kamatját — pro rata — összesen: 40.000 koronát folyó év június hó 19-étől kezdve előosztalékul fizet. Az ezután fenmaradó 3747 kor. 53 fill. összegből az alapszabályok 39. §-a értelmében levonandó: a) 7 százalék az igazgatóság részére, 262 kor. 33 fill.; b) 3 százalék a tisztviselők jutalmazására, 112 kor. 42 fill.; c) a tartalék-alapra 10 százalék helyett 2.000 kor.; a még fenmaradó 1372 kor. 78 fillér az új számlára vezetett. — A nyereség-vesztés- és mérlegszámla lapunk hirdetései közt megtekinthető.

7161. sz.
ai. 900.

Árlejtési hirdetmény.

A Borsodmegeye tulajdonát képező Erzsébet kórház betegneik, személyzetének és tisztviselőinek **élelmezésére** a közg. bizottság 1267/900. sz. határozata alapján ezenel

nyilvános pályázatot

hirdetek s felhívom mindazokat, a ki ezen élelmezést elnyerni óhajtják, hogy 3000 kor. kauczióval felszerelt ajánlataikat hozzám **1900 évi augusztus hó 15-éig** nyújtsák be. Az élelmezési vállalat 1901. év január hó 1-én veszi kezdetét s 3 egymást követő évre terjed. A beadott ajánlatoknak részletes és világos előterjesztést kell tartalmaznia arra vonatkozólag, hogy vállalkozó mily árban hajlandó a dietás, harmad, fél és egész adagokat, a feltételekben részletesen meghatározott mennyiség és minőségben szállítani — az ápoló és szolgaszemélyzet körülírt élelmezését teljesíteni — a bent lakó orvosok élelmezését kiszolgáltatni, nemkülönben a feltételekben felsorolt külön étkek elkészítését és kiszolgáltatását elvállalni.

Az élelmezési tervezet a közg. irodában közsemlére van kitéve és a rendes irodai órákon belől a pályázni óhajtók által bármikor megtekinthetők. A vállalkozó a kórház területén berendezett konyhát és egyéb mellékhelyiségeket lakó szobákat is kap; az élelmezés és szállításhoz szükséges egyéb berendezési tárgyak beszerzéséről azonban önmaga tartozik gondoskodni.

Előre kikötöttik, hogy a szállított husmennyiség egy tizedével többet a csontrészek ki nem tehetnek.

A törvényhatóság fenntartja magának a jogot, hogy a beadott ajánlatok fölött a legjobb belátása szerint határozhasson.

Miskolcz, 1900. június hó 21-én.

Tarnay Gyula,
alispán.

7104

ai. 1900.

Árlejtési hirdetmény.

A Borsodmegeye tulajdonát képező Erzsébet kórház területén **egy kút készítése** ndő, mely a kórházi vízvezetéknek képezi kiegészítő részét. Ezen kút elkészítésére ezennel nyilvános pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen munkát elvállalni óhajtják, hogy a munkára előirányzott összeg 10% mint kauczióval felszerelt ajánlataikat **1900. év július 7-ig** hozzám nyújtsák be.

A kút megépítésére előirányzott összeg 2742 korona 78 fillér. A rajzok és költségvetés ek a közgazgatási irodában vannak közsemlére kitéve és bármikor megtekinthetők. Fenntartom magamnak azonban a jogot, hogy az ajánlatot tevő egyének közül tetszésem szerint tehessek választást.

Miskolcz, 1900. június hó 20-án.

Dr. Tarnay Gyula,
alispán.

894. sz.

Vh. 900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbíró 1899. évi 4729/v. és 4728/v. számú végzése következtében dr. Robicsék Adolf miskolczi ügyvéd által képviselt Schweitzer testvérek javára Schwarcz Hani miskolczi lakos ellen 300 kor. és 300 kor. s jár. erejéig 1900. évi május hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2315 koronára becsült szoba-butorok és felszerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. bíróság 1900. V—III. 399 és V—III. 401. sz. végzése folytán 300 kor. és 300 kor. tőkekövetelés, ezeknek a lejáratoktól számított napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 137 kor. 98 fillér bíróság már megállapított jelen árverési költségek erejéig Schwarcz Hani ellen Miskolczon, Felső-Szirma-utczában lakásán leendő eszközzésére **1900 évi június hó 26 ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1900. jun. hó 6. napján.

Skopecz Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

vh. 870. és 871. sz.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbíró 1900. évi V—III. 417/2. és 900. V—III. 414/2. számú végzése következtében dr. Küröz Jakab miskolczi ügyvéd által képviselt I. Braun Áron és II. Epstein Sándor javára Schwarcz Hani miskolczi lakos ellen 2600 és 2400 kor. s jár. erejéig 1900. évi május hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül- és lefoglalt és 2184 koronára becsült házi butorok és felszerelvények, butornemű árúk és üzleti követelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. bíróság 1900. V—III. 417/2. és V—III. 414/2. sz. végzése folytán 2600 kor. és 2400 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi május hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 270 kor. 30 fillér bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Schwarcz Hani ellen Miskolczon Felső-Szirma-utczában lakásán és üzletében leendő eszközzésére **1900. évi június hó 27. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1900. június hó 8. napján.

Skopecz Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Borsodvármegye alispánjától.

Felhívás a magyar néphez!

A magyar biztosító gazda-közönséghez szólunk most, mikor a jégbiztosítások felvétele folyamatban van, amikor nemsokára a termények biztosítására kerül a sor és a lakóházakra vonatkozó tűzbiztosítási kötvények is lejárnak.

Magyar intézetünk fennállása óta sok ezer esetben adta már bizonyosságát annak, hogy mindig megértette és meg tudta védeni a magyar gazda-közönség érdekeit. Most is arra törekszünk, hogy a gazdánéppel való összeköttetésünket állandósítsuk, amit előnyös feltételeink és megfelelő díjtételeink, különösen pedig káraink méltányos felvétele és gyors kifizetése által igyekszünk kiérdemelni.

Ezek után reméljük, hogy a magyar gazda-közönség teljes bizalommal fogja fölkeresni a

HAZAI általános biztosító Részvénytársaságot.

Elnök:

Kossuth Ferencz.

Vezérigazgató:

Tóth Pál.

A Hazai általános biztosító részvénytársaság elvállal biztosításokat:

- a) **tűzkár ellen** (ha azt gyújtó villám is okozta) épületekre, házakra, gépekre, árúkészletekre, butorneműekre, marhaállományra, gazdasági állományokra, ipari készletekre és terményekre stb.;
- b) **jégek ellen** (Aratási, nyomtatási és szüretelési költségeket csakis teljes kár esetében számítunk fel.)

KÖZPONT

Budapest, VII. kerület, Kerepesi-ut 28. szám.

Kötvénykiállító kerületi felügyelőségeink vannak:

Budapesten, Székesfehérváron, Szegeden. Debreczenben.

Azonfelül az ország minden városában és községében főügynökségeink és ügynökeink állanak a közönség rendelkezésére.

Főügynökség Miskolczon, Széchenyi-utcza 21.

Hazai általános biztosító részvénytársaság.

Vagyon:
Mérlegszámla.
Teher:

	korona	fill.		korona	fill.
1. Pénzkészlet 1899. év december hó 31-én	4487	58	1. Kibocsátott elsőbbségi részvények	1000000	—
2. Postatakarékpénztári követelésünk	3597	85	2. Fel nem vett osztalékok	3950	—
3. Értékpapírok:			3. Tűzbiztosítási díjtartalék a viszontbiztosítók díjtartalékával tartalékával és minden megterhelés nélkül	370455	24
a) 6000.000 kor. n. é. belvárosi takarékpénztár 4 ^{1/2} /o-os záloglevél á 100 kor.	600000	—	Jégbiztosítási díjtartalék	26043	97
b) 83.400— kor. n. é. 4 %/o-os magyar aranyjáradék á 118-50 kor.	97161	—	4. Függhőben levő károk:		
c) 30.000— kor. n. é. 4%/o-os magyar koronajáradék á 94-75 kor.	28425	—	a) tűzbiztosítási ágazatban	100177	58
d) függő kamatok	11599	50	b) jégbiztosítási ágazatban	19064	56
4. Kamatozó követelések	300750	—	c) baleset biztosítási ágazatban	45980	—
5. Váltók	3733	74	5. Óvadékok	36000	—
6. Társaságok tartozási egyenlegei a követelések levonásával	79924	35	6. A folyó üzletév feleslege	43747	53
7. Künnlevőségek képviselőteknél	905953	37			
8. Különféle tartozások átmeneti számlán	100485	33			
9. Értékpapír letétek mint óvadék	36000	—			
10. Alapítási és szervezési költségek	73300	66			
	1645418	88		1645418	88

Kiadás:
Nyereség- és veszteségszámla.
Bevétel:

	korona	fill.		korona	fill.
1. Kárfizetmények: (felvételi költségekkel együtt)			1. Mult évi díjtartalék áthozatala:		
a) tűzbiztosítási ágazatban 679.815.01 kor. levonva a viszontbiztosított károk és felvételi költségek 496.408.71 kor.	183406	30	a) tűzbiztosítási ágazatban	227542	64
b) jégbiztosítási ágazatban:			b) jégbiztosítási ágazatban	19053	64
mult évi károk 47.791.91 kor.			2. Mult évi kártartalékok:		
folyó évi károk 146.099.09 kor.			a) tűzbiztosítási ágazatban	153308	12
levonva viszontbiztosított károk 193.801— kor.			b) jégbiztosítási ágazatban	67076	08
124.184.24 kor.	69616	76	3. A viszontbiztosítók folyó évi díjtartaléka	296364	19
2. Függhő károk tartaléka:			4. Díjbevétel: (a törlések levonásával)		
a) tűzbiztosítási ágazatban 100.178.58 kor. levonva viszontbizt. károk tartaléka 80.142.06 kor.	20035	52	a) tűzbiztosítási ágazatban 926.138.09 kor. levonva viszontb. díjak 740.910.47 kor.	185227	62
b) jégbiztosítási ágazatban	19064	56	b) jégbiztosítási ágazatban 367.284.88 kor. levonva a viszontbiztosítási díjak 312.192.14 kor.	55032	74
c) balesetbiztosítási károk tartaléka	45980	—	5. Bevételek:		
3. Díjtartalékok állása a folyó üzletév végén:			a) kötvény illetek	68405	36
a) tűzbiztosítási ágazatban	370455	24	b) kamat bevételek	27209	09
b) jégbiztosítási ágazatban	19053	64			
4. Üzleti költségek:					
a) tűzbiztosítási jutalékok és a tűzüzletet terhelő igazgatási költségek 420.008.56 kor.					
b) jégbiztosítási terhelő igazgatási költségek 33.177.89 kor.					
c) jövedelmi adók 2.091.27 kor.					
d) bélyegilletékek 16.525.29 kor.					
e) igazgatási és felügyelő-bizottsági járulékok 9.000— kor.					
f) szerzési költségek 14.308.85 kor.					
g) posta költségek 27.076.09 kor.	522282	95			
levonva a viszontbizt. bevételek	328235	48			
	194047	47			
5. Leírások és egyéb kiadások:					
a) kétes követelések	101096	—			
b) érvénytelenített régi részvények	58400	—			
c) szervezési költség leírása 84032	84032	68			
levonva a régi részvénytökből leírások fedezésére szolgáló maradványát	188200	14			
	125328	54			
6. Árfolyam veszteség értékpapírok után	8543	92			
7. A folyó üzletév feleslege	43747	53			
	1099279	48		1099279	48

Budapest, 1899. december 31-én.

Németh István, főkönyvelő.

A „Hazai általános biztosító részvénytársaság“ igazgatósága.

Kossuth Ferencz, elnök.

Tóth Pál, vezérigazgató.

Gróf Benyovszky Sándor, Gomperz Emil, Freund Dezső, Poll Imre.

A fenti zárszámadást megvizsgálván, azt a törvényben és az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek, és annak egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találtuk.

Budapest, 1900. év május hó 28-án.

A felügyelő-bizottság.

Holtz Pál, elnök.

Dr. Unger Bernát,

Dr. Pekár Imre.

Megbízható tisztességes üzletszerzők fix fizetéssel és jutalék mellett alkalmaztatnak, megfelelő működés esetén állandósíttatnak. Ajánlatok a miskolci főügynökséghez küldendők.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolcson.